

Те нѣмаха оутѣха,
 за тѣй се нестерпѣха,
 Но какъ вѣче можѣха,
 такà го посрѣшнаха.

* * *

Катъ отъ Търновъ излázалъ.
 чи въ Гáброво оувлázалъ,
 Пренощáвалъ ѣ тамо,
 сѹтриньтà стáналъ рáно,
 Като зéлъ да излázва,
 на домакíна кáзва:
 „У ты мáйко престáра!
 „на ти ѣднà пендáра *)

*) Пендáра щѣ се кáже петíца, илй голéма желтíца. Кога то вѣлъ кнáзь оу Гáброво, и катò пренощáвалъ тамо; на оутреньтà, катò щéлъ да трѣгне повѣкалъ домакíната (ѣвсанвíйка та) и и дáлъ ѣднà желтíца голéма съ обрáзь влаговáщенiа, кóлко то ѣдiнъ Тáлерь и повéчь.